

Rinzais Nordlys

Tidsskrift for RZS høsten 2009

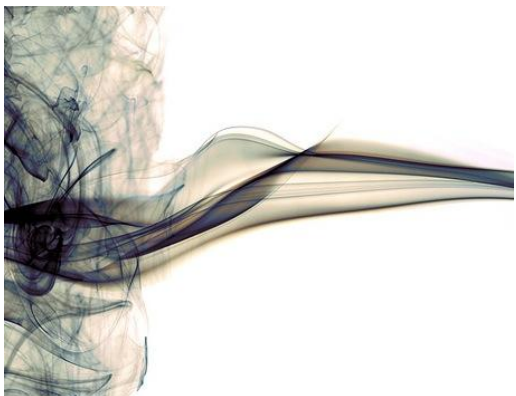
Kjære zen venn!

Rinzai Zen Senter gikk inn i denne høsten fylt av inspirasjon fra Koshins sommerbesøk. Koshin gav oss under årets sesshin med en serie dharma-foredrag over den historiske Buddhas liv (disse finnes tilgjengelig i lydopptak på senteret for interesserte). Ettersom Koshin nå gledelig har formelt akseptert å bli senterets lærer, viet han i år også ekstra tid rundt sesshinen til å snakke med styret og andre medlemmer av senteret. Han viste et ønske om å bli mer inngående kjent med senteret og sanghaen, og kom med råd og anmodninger om kursen videre. Slik undertegnede har tolket ham har han særlig vært opptatt av sangha utvikling. Han har blant annet rådet styret til å styrke de sosiale aktivitetene på senteret, og oppmuntret alle sangha medlemmer til å tenke gjennom muligheter for å ta på seg økt ansvar for senterets daglige virke.

Påvirkningen er allerede synlig. I oktober ble det avholdt zendo fest med diverse matbidrag, god vin, samt inn-leking av zendoen (4 av de 12 deltakerne var barn). En sommerfest i juni 2010 er allerede i planleggingsfasen. Espen Ore og Peter Davami har sørget for at senteret, i tillegg til det øvrige meditasjonstilbudet denne høsten, også har tilbudt formelle meditasjonsøker både mandag ettermiddag (etter-jobben-meditasjon kl 17-18) og lørdag/søndag morgen (helge-morgenfugl-meditasjon kl 8-10). De nye tilbudene har vært jevnlig besøkt og vil videreføres til våren. I zendoen har offisersvervene blitt rotert, og flere medlemmer har kastet seg ut i nye praksisformer og dermed bidratt til å sette nytt og friskt preg på våre ritualer.

For øvrig har det blitt avholdt to zazenkaier. Den første ble avkortet til en halvdags sitting på lørdagen grunnet lav påmelding. Om lag 10 deltakere satt seg gjennom fult program under nummer to. Det har også blitt arrangert to seminarer, det ene bygget videre på Rinzai Roku temaet fra i vår, mens vi under det andre fikk et nytt besøk fra zen akademikeren Christoph Toko Anderl, som denne gang viste fram bilder fra en nylig reise i Kina.

Denne utgaven av Rinzais Nordlys har et ekstra fokus på zen-praksis med lærer, med tanke på at slik praksis erfaring er variert blant senterets medlemmer. Temaet belyses gjennom et intervju med Koshin gjort etter årets sesshin, samt noen tanker fra Koun om hans erfaring med zen lærere.

God fornøyelse!
Kristian GN

Interview with Koshin Christopher Cain Osho

by Kristian GN

For you Koshin, why Zen?

I got started in the Christian church by my mother. When it became clear to me that that wasn't going to work for me, I still had the feeling that I would like to find out what the fundamentals of life are.

So there was still this question: *What's it about?* I had this feeling that I didn't want to get to the end of my life without really giving myself a chance to find out what life and death are about.

Through writings and a TV-show by Joseph Campbell, a student of comparative mythology, I got in touch with Zen Buddhism. What attracted me particularly about Zen was that it seemed more like a philosophical path with a practice, than a religion. I liked this practice aspect very much, doing something with your body, and that's what threw me into the monks' life. I think the two reasons for me becoming a monk was that I didn't want to die without

really have given this practice a shot, and the feeling that if I left the monastery I wouldn't be able to get up in the morning to sit by myself.

Mt. Baldy provided that place to sit. Even though getting up at 3 a.m. was not always fun, I enjoyed many things about life there. Of course there was the sitting practice, but also the communal life, acting in concert with others, and all the physical work. It was a place where we busted rocks a lot of the days, or moved rocks, or tried to dig through rocks. For a man in his twenties coming out of the university, that was something helpful, and probably an important element in my development.

Studying with the Roshi became more important to me later. The first thing was the monastic life. I drove myself pretty hard in those days. I'm happy about the physical aspect, and I think

it's an important part of Zen Buddhism, something which sets it apart from many other ways.

Koshin doing physical zen work

I used to think I was a Soto monk because I'm pretty gentle and gentle. So there were times I thought this Rinzai is just too messy and crazy and macho. But then, whether it's a rationalisation or not, I now really feel glad that I did this way, because it's what I needed. It balances me out and has helped my character.

On the behalf of the centre and its members: Thank you for becoming our teacher. It's a great honour for us that you're committing to our group. What made you accept the invitation?

I did think about it quite a bit.

I think the primary things are that, through coming here as a 'gun for hire' for three summers now, I have come

to appreciate and care about the people of this centre.

I also feel connected because we share lineage. I feel close to Genro, who is an earlier teacher of mine. Then I have

this karmic link with Norway through my family.

Finally, I'm a teacher of Buddhism, that's my primary identity, and the primary force in my life, right

alongside the husband part. As a teacher of Buddhism I feel a responsibility to teach people.

There's an ethos in a way when you're a monk. If you're asked something you can't always say yes, but if

you can, you say *hai!* In Buddhism, if somebody asks to be helped in some way, you do your best.

Coming here for the fourth time now and taking up the teacher position, what kind of potential do you see for the sangha and the centre in Oslo?

My background is monastic and my driving force right now is how to get this heavily monastic form of Zen to translate in a meaningful way.

Your Zen centre is well established, and there is a committed, well established sangha. Many of the sangha members have been practicing for a long time. It's not a big sangha, but it has a few people who are committed to making this

Zen practice an intrinsic part of their lay lives.

I think what I can add to the mix is some focus, with respect to my background. Development of the sangha also means a lot to me.

The Buddha is important, the dharma is important and the sangha is important. So we have to be sitting, manifesting the Buddha, and we have to have a good, inspirational dharma teaching to keep us on the path of discovering our true nature,

and we need sangha, both as mutual support on this Buddha path, but also, very importantly so that we learn to integrate more fully that realization of our own Buddha nature into our lives. That's a very important, and not such an easy piece. In order to do this I think it helps to have a lively and diverse sangha.

So my thoughts and experiences about sangha building practice is one thing I'd like to offer this sangha.

For some of the sangha members, working with a Buddhist teacher is a rather new experience. What are your thoughts on the student-teacher relationship in Zen Buddhism?

The Zen school doesn't have some special, secret knowledge to distribute. The Zen teacher is like a coach or a cheerleader for students to find their own true self, their own self-knowledge.

So in working with a teacher one has to have a certain amount of energy directed toward that self investigation, not imagine that the teacher will solve their problems.

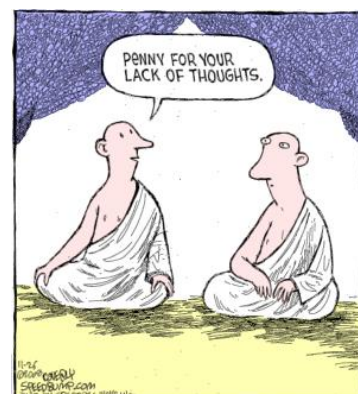
An important function for a teacher is to guide the general direction of this Zen practice. You can do all kinds of self investigation,

but if you want to study Zen Buddhism there are a particular set of practices that we do. And those practices have not only to be done, but also understood properly. As you're doing those practices yourself, a teacher can guide you broadly through them through the years.

To teach, a teacher must have done thorough self investigations in a Buddhist context, and additionally investigated the practices in and amongst themselves to understand the way they work together: Why we

chant. Why we bow. Why we sit. Why we study.

Another thing that a teacher does is to encourage people to see themselves in a much broader context than they normally do, not just within their social existence. To

zoom out, so that you see your life just as human, and just as animal, and just as sentient being. And not only see your life as that, but feel your life as that, experience your life as that. That's something that I can encourage because I've done it for long enough that I'm confident in encouraging that contextual basis.

In some ways I don't want to teach too much, because I wasn't taught much in the monastery myself. Every time I went to see the Roshi, he was with very few words vaguely pointing somewhere. Pointing with his practice as well. But otherwise nobody told me why we bowed or why we chanted, and in some ways the best way to

find that out is just to do it, to feel on yourself what the practices do.

But if you're not a monk it might not be interesting enough to do it for long enough to figure yourself the way of things, so I feel I can offer some inspiration or guidance that may be helpful.

Do you have anything else you would like to tell the sangha at this point?

Yes. I feel optimistic about this endeavour that we're embarking on together. I think that I can add a spark to the firewood which is already there. And I feel that this place is ready to heat up, so I'm looking forward to see what kind of energy we can create.

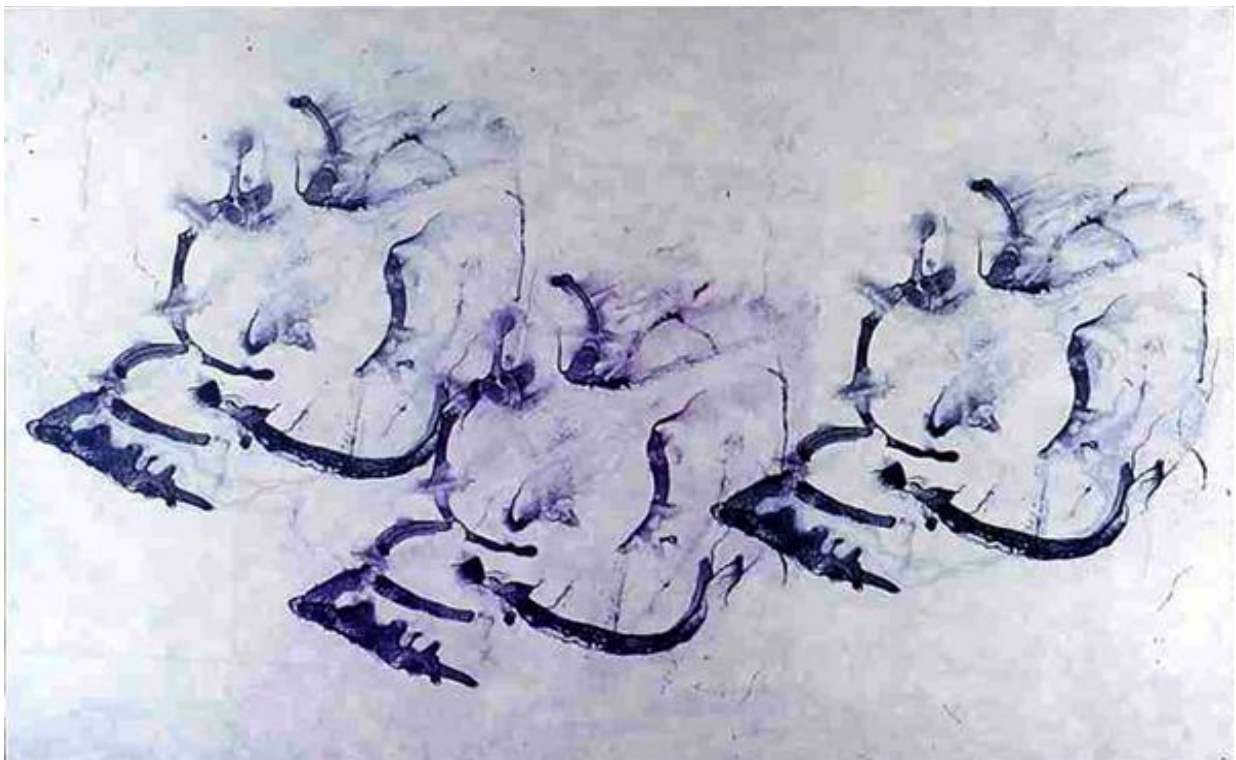
The sangha works if the sangha members take

responsibility for the sangha. I want to encourage any sangha members that I meet to take responsibility for their practice and also for the sangha.

Taking responsibilities sounds a little heavy sometimes. But I also believe it's a great chance for people to add something of their lives to the life of the Buddhist community. Everybody has

their talents and their different characters, and it takes a lot of those different talents and characters to make a dynamic sangha.

Koun has been the steady force at the Zen centre that has kept it going all these years. He really needs help to keep the sangha moving along for the years to come.

Tanker om zen-praksis med en lærer

av Koun Gordon Geist

Rollen til en zen-lærer er vanskelig å beskrive siden det streng tatt ikke er noe som læres bort. I vesten er en lærer en som vi forvente skal gi oss kunnskapen. Denne kunnskapen er, fra et buddhistisk synspunkt, mer et hinder enn en hjelp til å se virkeligheten. Det som vi ser er det som vi forventer å se. En zen-mester prøver å rive bort (drepe) våre illusjoner og innbilninger. Sånn sett er det en zen-lærer kan gi oss kanskje mer som livslæren – erfaringer som man føler på kroppen.

Målet med praksisen er å våkne opp – bli opplyst – se vår sanne natur (Hva er 'jeg'? – Hvor kommer 'jeg' fra?). En zen-mester stikker hull i våre forestillinger – river teppet vekk under oss – stiller spørsmålene som vi ikke kan svare på (Hvor er Buddha?).

Samtidig påpeker en lærer at så lenge som du vil bli opplyst, så går du i feil retning. Du er en buddha i utgangspunktet, men har bare mistet det av syne. Gang på gang må du møte veggen.

En gang spurte en munk sin mester, «Når skal du begynne med å lære meg noe?». «Jeg har ikke gjort noe annet siden du kom til meg» svarte mesteren.

Rinzai (Linchi) var i kloster i tre år uten at han hadde bedt om instruksjoner. Det var på oppfordring fra hovedmunken at han oppsøkte mesteren. Det var da problemene begynte for Rinzai. «Det er beklagelig at karmiske hindringer ikke tillater meg å forstå denne dype læren. Jeg skal forlate dette stedet,» sa Rinzai.

Jeg har vært så heldig å treffe noen zen mestere. Den første var Shunryu Suzuki. Fra ham lærte jeg å sitte. Utover det, hadde jeg følelsen av at det var noe vesentlig i det han sa, uten at jeg egentlig helt fikk tak på det. Men det kjentes riktig ut der og da. Over tyve år senere, etter å ha praktisere på egenhånd så godt jeg kunne, møtte jeg Joshu Sasaki Roshi. Det var med ham som lærer at jeg begynte å praktisere zen på en seriøs måte igjen. Etter hvert ble Genro Osho også min lærer og venn. Det var Genro som ordinerte meg til legmunk.

Roshi snakker om dharma-aktivitet. Uansett hva han begynner med som emne, ender han opp med å snakke om dharma-aktivitet: expansion and contraction – universitets uopphørlig rytme, som vi ser i absolutt alt fra pusten til dag og natt og årstidene. Genro vender ofte tilbake til det at zen-praksisen er praksis av «no-self» – en av de tre kjennetegn til eksistensen (forgjenglighet, dukkha, og ikke-selv). Koshin snakket om hvor mye han hadde lært fra Sasaki Roshi. Men minst like viktig som det, var det han lærte av det å bo sammen med de andre munkene på klosteret. Sånn sett kan det å leve i en familie være en situasjon hvor man lærer på en tilsvarende måte. Det gjelder å slipe bort de skarpe kantene.

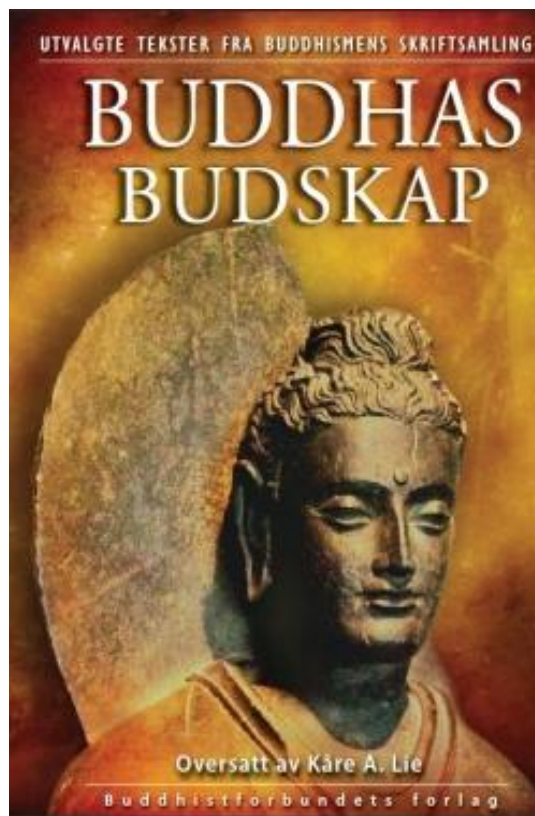
Zen praksis er en tradisjon som blir overført og videreført innpakket i en japansk kulturell form, med noen innslag fra Kina og Østen generelt. Hvis det forblir med det kulturelle og overfladiske, er det fare for at budskapet uteblir. Det gjelder å komme forbi de ytre lag og komme ned til det essensielle. Det er her en lærer kan hjelpe. Eller en kone og barn, for den saks skyld!

Buddhas budskap

av Espen O.

Kåre A. Lie har i mange år oversatt buddhistiske tekster fra pali og sanskrit, og nå er snart en ny bok klar, en bok som er viktig for buddhismen i Norge. Boka *Buddhas budskap* er en samling tekster fra Tipitaka, palikanon som brukes i Theravada. Pali er et språk som ikke ligger så langt fra det Buddha selv snakket, og det er sannsynlig at mange av tekstene går tilbake til taler av Buddha som har blitt overlevert muntlig i sanghaen inntil de er skrevet ned noen hundre år senere.

Kåre står for oversettelsen, men Buddhistforbundet har utnevnt en redaksjonskomité som har gått gjennom tekstene og også har vært med på å diskutere utvalget. Jeg har vært med i komiteen, og dette har vært svært lærerikt. Spørsmål som dukker opp raskt, er: Skal vi ta med historier om overnaturlige begivenheter, eller skal man velge de som gjør Buddha mest mulig til et vanlig menneske? Hvilke termer skal vi bruke, skal vi bruke pali- eller sanskrittermer som et

stykke på vei har etablert seg på norsk som nirvana/nibbana, eller skal man oversette som om alt er nytt og prøve å lage norske termer. Og hva slags stilnivå skal man velge, skal språket være på høynivå, folkelig, eller hva? Jeg synes for eksempel fortsatt at det er vanskelig å bruke uttrykk som «finansmann» og «borger» om personer som levde rundt 500 år f. Kr., altså litt før det Athen Platon beskriver i sine dialoger, men det kan være at jeg av forskjellige grunner ønsker å skape en avstand i tid og sted gjennom fortellingsstil som andre synes ikke bør være der. Akkurat slike punkter tror jeg man vil diskutere i all fremtid: se bare på diskusjonene som kommer hver gang det er en ny bibeloversettelse.

Og selv om dette ikke er en bibel, er det en bok som over nesten 400 sider samler både sutraer som dekker det meste av Buddhas liv og de fleste temaer som han tar opp. Boka begynner med Buddhas vei til oppvåkning og hvordan han begynner å samle elever og ordinere munkene og ender med Buddhas død. Innimellom er det valgt tekster som dekker temaer som menneskelivet generelt, liv og død, samfunnet, familien, buddhistisk praksis og så videre.

Siden jeg har vært involvert i produksjonen, er ikke dette en anmeldelse, men jeg vet at jeg selv kommer til å lese tekstene flere ganger fremover og anbefaler boka til alle. Forøvrig vil den også bli lagt ut på nettet i løpet av 2010.

Fra styret:

- Tidlig i 2009 la vår huseier i Grønlandsleiret 39 huset ut for salg. Derunder har styret jobbet med en løsning for et mulig kjøp av seksjonen vi benytter. Huseier har nå meldt at en seksjonering ikke blir aktuelt, og vi forblir dermed leietagere.
- Årsmøtet 2010 finner sted den 25. februar. I den forbindelse skal det velges nytt styre. Alle medlemmer kan stille som kandidater. De nåværende styrerepresentantene har alle sittet flere perioder. Senterets vedtekter oppfordrer til regelmessige utskiftninger i styret. Nye kandidater er derfor sterkt ønsket.
- Koshin besøker senteret i perioden 14.-22. februar. Dette er en gylden mulighet til å bli bedre kjent med vår nye lærer. Programmet vil bli tilgjengelig i detalj på nettsidene i løpet av januar. Foreløpig ser programmet ut som følgende:
 - Onsdag, 17.2.: Offentlig foredrag om temaet ”Stillhet” på Deichmanske bibliotek, filial Grünerløkka
 - Torsdag 18.2.: Meditasjon og uformelt samvær på senteret (vanlig tidsskjema)
 - Fredag 19.2.-søndag 21.2.: Zazenkai på senteret (merk oppstart fredag kveld)
 - Søndag 21.2.: Middag/fest etter zazenkai

Bidrag til tidsskrift våren 2010

I denne utgaven har det blitt viet noe plass til temaet ”zen praksis med en lærer”. I neste nummer ønsker vi å få inn personlige perspektiver på *sangha*. Ønsker du å dele noe knyttet til dette temaet, eller har andre tanker som du vil dele med dine sangha venner innenfor rammen av dette tidsskriftet? Ta kontakt med Kristian, tlf. 90 73 66 26 / kristianbuer@gmail.com.

RZS styre 2009:

Koun Gordon Geist

Pål Jakob Walstad

Kristian Garthus-Niegel

Vararepresentanter:

Peter Davami

Espen Ore

BF representanter:

Koun Gordon Geist

Espen Ore

*I'm not a teacher:
only a fellow traveller
whom you asked
for the way.
I pointed ahead –
ahead of myself as well
as you.*

- **George Bernard Shaw**

Regelmessige offiserer i Zendo høst 09

Torsdag:

Jikijitsu: Petter L.

Ino: Pål Jakob W.

Mokugyo: Inger/Hilmar

Shoji: Hilmar/Inger

Søndag:

Jikijitsu: Odd

Ino:

Mokugyo:

Shoji:

Besøksadresse:

Grønlandsleiret 39

0190 Oslo

Tlf. 99 517 999

Webadresse:

www.rinzai-zen.no

Tretrykk av T. Yoshitoshi
(1839-1892)